

Draga braćo i sestre, dobar vam dan!

Zahvaljujem gospođi ministrici na riječima koje mi je uputila, kao i ravnatelju ovoga centra.

Danas u Crkvi slavimo svetkovinu Presvetoga Srca Isusova koje za kršćane predstavlja milosrdnu i beskrajnu ljubav Božju prema svakome čovjeku. U tom je ozračju providonosno što se možemo susresti, vidjeti i prije svega znati da, neovisno o našem podrijetlu, ljubav Božja ne poznaje granica, ne pravi razlike, daruje se svima i sabire nas u jedno. Gledajući vaša lica i slušajući vaša svjedočanstva, mislim na vaša srca, ranjena mnogim poteškoćama, ali i utješena ljubavlju koju ste primili po drugim srcima – otvorenima, velikodušnima i milosrdnima. Srce Kristovo trpjelo je i bilo probodeno iz ljubavi, a bilo je i utješeno po suosjećajnim ljudima koji su mu pristupili da ublaže Njegovu bol.

Da bi predočio sveopći doseg ljubavi, Isus je kao primjer uzeo čin služenja čovjeka iz drugoga naroda i druge religije, koji se sažalio nad ranjenim i zlostavljanim čovjekom (usp. Lk 10,25-37). Potaknuti Božjom ljubavlju, koja nam pomaže liječiti rane i biti milosrdni prema onima koji trpe, sveti brat Petar i sveti Josip de Anchieta pošli su s ovih Kanarskih otoka naviještati Evanđelje u Ameriku, otvarajući nove misijske obzore. I oni su bili migranti, koji sunse zaputili u nepoznato, noseći kao najveća dobra vjeru, nadu i ljubav.

U tim nepoznatim krajevima sveti migranti i misionari znali su darovati ono što su imali, a ujedno primati ono novo što im se nudilo. Stoga i vas potičem da ponudite blago čovječnosti, snova i kulture koje ste donijeli na ove otoke, te da budete otvoreni primiti ono što vam se daje.

Taj razmjenjivi dar treba živjeti odgovorno, misleći na budućnost naraštaja koji dolaze, kojima želimo predati baštinu civilizacije ljubavi, u kojoj migracije imaju važnu riječ, jer “mogu postati prigoda susreta i uzajamnoga obogaćenja među narodima” (*Magnifica humanitas*, 81). Draga braćo i sestre, svi smo – na neki način – migranti, svi smo hodočasnici na putu prema nebeskoj domovini. Pomažimo jedni drugima da ovaj put učinimo ljudskim za sve, darujući ono što je svakomu od nas moguće. U tom smislu zahvaljujem na suradnji Vladi, raznim ustanovama i tolikim muškarcima i ženama dobre volje, koji omogućuju ovu konkretnu humanitarnu pomoć, koja vraća nadu i dostojanstvo mnogim ljudima.

Dirnulo me je ime vašega prihvatnog centra, koji se zove “Korijeni”. Mome prethodniku, dragomu papi Franji, koji je silno želio biti s vama, bila je draga slika korijena kako bi istaknuo potrebu da se ne zaborave vlastiti počeci, da se ostane ujedinjen i s pouzdanjem u Gospodina. “Jer onaj koji se uzda u Gospodina ‘slični stablu zasađenu uz vodu, što korijenje pruža k potoku; ne boji se kad dođe žega, lišće mu ostaje zeleno’ (Jr 17,8)” (*Christus vivit*, 133). Neka vam ova slika korijena pomogne da ostanete čvrsto ukorijenjeni u Gospodinu (usp. Kol 2,7), kako vas ni jedna oluja ne bi udaljila od Njegove prisutnosti koja jača i daje život.

Dragi prijatelji, nosim vas u srcu i spominjem vas u svojim molitvama. Neka vas Bog blagoslovi, neka blagoslovi vaše obitelji i sve koji vas vole! Neka vas Blažena Djevica Marija, Utjeha migranata, prati i uvijek štiti svojom majčinskom zaštitom.